

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про громадські організації

Цей Закон визначає правові та організаційні основи реалізації права осіб на свободу об'єднання у громадські організації для здійснення і захисту прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших суспільних інтересів, гарантованого Конституцією України і міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також засади утворення і діяльності громадських організацій.

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Громадські організації

1. Громадська організація є добровільним об'єднанням громадян та юридичних осіб для здійснення і захисту прав і свобод, задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів.

Громадські організації є неприбутковими.

2. Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані з утворенням та діяльністю громадських організацій, спілок громадських організацій (далі — громадські організації), а також філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні.

3. Дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані з утворенням та діяльністю політичних партій, релігійних і благодійних організацій, кооперативів та творчих спілок тощо, особливості утворення і діяльності яких регулюються спеціальними законами.

Стаття 2. Обмеження утворення і діяльності громадських організацій

1. Не допускається утворення та легалізація громадських організацій, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні, а діяльність легалізованих громадських організацій, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні забороняється у судовому порядку, якщо їх програмні цілі або дії спрямовані на:

- 1) ліквідацію незалежності України;

- 2) зміну конституційного ладу насильницьким шляхом;
- 3) порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки;
- 4) незаконне захоплення державної влади;
- 5) пропаганду війни, насильства;
- 6) розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі;
- 7) посягання на права і свободи людини, здоров'я населення.

2. Громадські організації, філії та представництва іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні не можуть мати воєнізовані формування.

3. Обмеження щодо діяльності громадських організацій можуть встановлюватися тільки Конституцією та законами України.

Стаття 3. Законодавство про громадські організації

1. Законодавство про громадські організації складається з Конституції України, цього Закону та інших законів України, актів законодавства, прийнятих відповідно до них.

РОЗДІЛ II. ЗАСАДИ УТВОРЕННЯ І ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Стаття 4. Засади утворення та діяльності громадських організацій, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні,

1. Громадські організації, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні утворюються та діють на засадах:

- добровільності участі у громадській організації;
- рівності членів громадської організації у вирішенні питань, пов'язаних з її діяльністю;
- рівності громадських організацій перед законом;
- самоврядності;
- законності;
- відкритого характеру діяльності.

2. Громадські організації вільні у виборі території, напрямів і видів своєї діяльності.

3. Філії та представництва іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні діють на підставі статуту іноземної громадської (неурядової) організації з дотриманням законодавства України.

4. Засади утворення і припинення діяльності філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні визначаються законодавством держави, у якій утворена (легалізована) відповідна громадська (неурядова) організація.

Стаття 5. Спілки громадських організацій

1. Громадські організації, легалізовані у порядку, встановленому цим Законом, мають право об'єднуватись у спілки громадських організацій.

2. Утворення та діяльність спілок громадських організацій здійснюється на засадах та у порядку, встановленому цим Законом.

РОЗДІЛ III. ПОРЯДОК УТВОРЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Стаття 6. Засновники громадських організацій

1. Засновниками громадських організацій можуть бути громадяни України, іноземці, особи без громадянства, а також юридичні особи приватного права.

Неповнолітні особи можуть бути засновниками громадських організацій після досягнення чотирнадцятирічного віку.

Не можуть бути засновниками громадських організацій юридичні особи публічного права.

2. Кількість засновників громадської організації не може становити менше ніж три особи.

3. Засновниками спілки громадських організацій є громадські організації. Кількість засновників спілки громадських організацій не може становити менше ніж дві громадські організації.

Стаття 7. Члени громадських організацій

1. Членами громадських організацій можуть бути:

1) особи, зазначені в абзацах першому та другому частини першої статті 6 цього Закону;

2) діти віком від шести до чотирнадцяти років (діти віком до 10 років – за письмовою згодою законного представника), якщо це передбачено установчими документами громадської організації.

2. Порядок набуття членства засновниками громадської організації та іншими особами визначається статутом (положенням) громадської організації.

3. Статут (положення) громадської організації може передбачати певні вікові, фахові та інші умови набуття або припинення членства у громадській організації.

4. Члени громадської організації не мають права на одержання частини майна цієї громадської організації в разі її припинення.

5. Участь чи неучасть особи у громадській організації не може бути підставою для обмеження прав і свобод або для надання державою будь-яких пільг і переваг.

Стаття 8. Утворення громадських організацій

1. Утворення громадської організації здійснюється за рішенням установчих зборів її засновників.

Громадська організація вважається утвореною з моменту її легалізації в порядку, встановленому цим Законом.

Громадській організації легалізованій шляхом державної реєстрації надається статус юридичної особи.

2. Установчі збори засновників громадської організації після прийняття рішення про її утворення:

1) визначають найменування громадської організації відповідно до статті 9 цього Закону;

2) затверджують статут (положення) громадської організації відповідно до статті 10 цього Закону;

3) утворюють (обирають) органи управління громадської організації відповідно до затвердженого статуту (положення) громадської організації.

3. Громадські організації — засновники спілки громадських організацій — за взаємною домовленістю визначають представництво, порядок проведення та спосіб прийняття рішень установчих зборів спілки громадських організацій.

4. Установчі збори засновників спілки громадських організацій після прийняття рішення про утворення їх спілки:

1) визначають найменування спілки громадських організацій відповідно до статті 9 цього Закону;

2) затверджують установчий договір спілки громадських організацій, передбачений статтею 10 цього Закону;

3) утворюють (обирають) органи управління спілки громадських організацій відповідно до затвердженого установчого договору спілки громадських організацій.

5. Рішення про утворення громадської організації не підлягає нотаріальному посвідченню.

Громадська організація вважається утвореною з моменту її легалізації в порядку, встановленому цим Законом.

Громадська організація легалізована шляхом її державної реєстрації має статус юридичної особи.

6. Утворення філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації в Україні здійснюється рішенням уповноваженого органу іноземної громадської (неурядової) організації про утворення філії або представництва в Україні. Таке рішення легалізується в Україні в установленому цим Законом порядку.

Стаття 9. Найменування громадської організації

1. Найменування громадської організації при її утворенні визначається рішенням установчих зборів засновників.

2. Найменування громадської організації обов'язково містить:

1) інформацію про організаційно-правову форму (“громадська організація”, “спілка громадських організацій”);

2) власну назву громадської організації, спілки громадських організацій.

3. Власна назва громадської організації повинна відрізнятися від власної назви будь-якої іншої громадської організації, легалізованої у порядку, встановленому цим Законом. Така назва не може містити найменування іншої юридичної особи.

4. Найменування громадської організації може містити інформацію про її особливий статус чи напрям діяльності (“дитяча”, “молодіжна”, “екологічна”, “правозахисна”, “інвалідів” тощо).

5. Найменування спілки громадських організацій може включати перелік власних назв громадських організацій, що входять до спілки.

6. Забороняється використовувати у найменуванні громадської організації назву державного органу чи органу місцевого самоврядування або подібну назву, слова “державний”, “загальнодержавний”, “комунальний” та їх похідні.

7. Громадські організації, утворені відповідно до цього Закону, не мають права використовувати у найменуванні та статуті (положенні) слова “профспілка”, “партія” та похідні від них.

8. Громадська організація може мати скорочене найменування. Скорочене найменування визначається зборами засновників. Скорочене найменування громадської організації, спілки громадських організацій не може збігатися із скороченою назвою будь-якого іншого об'єднання громадян, легалізованого у порядку, встановленому цим Законом, чи найменуванням (скороченою назвою) іншої юридичної особи.

9. Зміна найменування громадської організації здійснюється у порядку, визначеному установчими документами громадської організації, з дотриманням вимог закону.

10. Найменування громадської організації викладається державною мовою.

11. Громадські організації мають виключне право на використання свого найменування з моменту легалізації.

Стаття 10. Установчі документи громадських організацій

1. Громадська організація, філія або представництво іноземної громадської (неурядової) організації діє на основі своїх установчих документів.

2. Установчим документом є:

для громадської організації, легалізованої шляхом державної реєстрації, — статут;

для громадської організації, легалізованої шляхом повідомлення про заснування, — положення;

для спілки громадських організацій — установчий договір;

для філії чи представництва іноземної громадської (неурядової) організації — установчий документ відповідної організації або положення про філію чи представництво (якщо воно передбачене установчим документом організації).

3. Статут (положення) громадської організації повинен містити:

1) найменування;

2) мету та завдання діяльності;

3) форми членства, порядок набуття та припинення членства у громадській організації, права та обов'язки членів громадської організації;

4) внутрішні процедури громадської організації: порядок формування складу і діяльності вищого керівного органу — зборів усіх членів (загальних зборів, з'їзду) або їх представників — делегатів (конференції), інших органів управління громадської організації, їх повноваження і порядок прийняття рішень;

5) джерела надходження і порядок використання коштів та іншого майна, порядок звітності, контролю і провадження господарської діяльності (у разі її здійснення) для виконання статутних завдань;

6) порядок внесення змін до статуту (положення);

7) порядок прийняття рішення про припинення громадської організації і прийняття рішення щодо її майна.

4. У статуті (положенні) можуть бути передбачені особливості утворення і діяльності громадської організації, її внутрішньої структури. Статут громадської організації може передбачати утворення територіальних підрозділів громадської організації відповідно до адміністративно-територіального устрою України.

Стаття 11. Територіальні підрозділи громадської організації

1. Громадська організація, легалізована шляхом державної реєстрації, згідно із своїм статутом (установчим договором) може мати територіальні підрозділи (філії, представництва тощо) відповідно до адміністративно-територіального устрою України.

2. Утворення територіального підрозділу громадської організації здійснюється за рішенням відповідного органу управління громадської організації згідно із статутом (установчим договором).

3. Територіальний підрозділ громадської організації діє на основі статуту (установчого договору) громадської організації. Особливості діяльності територіального підрозділу, порядку формування складу та діяльності його керівних та інших органів можуть встановлюватися положенням, яке затверджується органом управління громадської організації, що прийняв рішення про утворення територіального підрозділу.

4. Для утворення територіального підрозділу відповідно до частини другої цієї статті орган управління громадської організації або уповноважена ним особа подає (надсилає рекомендованим листом) до органу легалізації за місцезнаходженням територіального підрозділу:

1) рішення про утворення територіального підрозділу із зазначенням його повного найменування;

2) реєстраційну картку, заповнену за формою, затвердженою спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації.

5. Відомості про територіальні підрозділи громадських організацій включаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців у порядку, визначеному Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців” щодо відомостей про відокремлені підрозділи юридичних осіб.

Стаття 12. Символіка громадських організацій, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні

1. Громадська організація може використовувати власну символіку, яка затверджується відповідно до її установчих документів.

2. Символіка громадської організації підлягає реєстрації, яка здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Символіка громадських організацій не повинна відтворювати державні символи України, символіку іноземних держав, релігійні символи, бути тотожною чи схожою із уже зареєстрованою символікою.

Стаття 13. Легалізація громадських організацій

1. Легалізація (офіційне визнання) громадських організацій здійснюється шляхом їх державної реєстрації або повідомлення про заснування.

2. Легалізація філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій здійснюється шляхом їх акредитації.

3. Легалізація громадських організацій, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій здійснюється Міністерством юстиції України та його територіальними органами (далі — орган легалізації).

4. Міністерство юстиції України здійснює:

1) акредитацію філій і представництв іноземних громадських (неурядових) організацій;

2) реєстрацію символіки громадських організацій;

3) надання громадським організаціям статусу “всеукраїнська”.

5. Територіальні органи Міністерства юстиції України здійснюють легалізацію громадських організацій шляхом їх державної реєстрації або повідомлення про заснування за місцезнаходженням органу управління (у разі легалізації шляхом державної реєстрації) або місцем проживання одного із засновників (у разі легалізації шляхом повідомлення про заснування).

6. Під час внесення змін до статуту зареєстрованої громадської організації чи установчого договору спілки громадських організацій нова редакція статуту (установчого договору) реєструється органом легалізації, який зареєстрував громадську організацію (спілку громадських організацій).

7. Засновники громадських організацій або уповноважені ними представники несуть відповідальність за достовірність інформації, що міститься в поданих органу легалізації документах.

8. За легалізацію громадської організації (спілки громадських організацій) шляхом державної реєстрації і за державну реєстрацію змін до статуту (установчого договору) сплачується реєстраційний збір у розмірі, визначеному Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців”.

9. Документи, які відповідно до вимог цього Закону подаються (надсилаються рекомендованим листом) до органу легалізації, мають бути викладені державною мовою.

Стаття 14. Особливості державної реєстрації громадських організацій

1. Державна реєстрація громадських організацій здійснюється відповідно до Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців” органом легалізації, визначеним цим Законом, з урахуванням особливостей, установлених цим Законом.

2. Для державної реєстрації громадської організації засновники або уповноважені ними представники подають (надсилають рекомендованим листом) до органу легалізації:

1) протокол установчих зборів, на яких прийнято рішення про заснування громадської організації, затвердження статуту, утворення органів управління;

2) статут у двох примірниках;

3) відомості про склад утворених органів управління громадської організації і про осіб, які уповноважені представляти громадську організацію у правовідносинах з іншими особами та мають право вчиняти дії від імені громадської організації без додаткового уповноваження;

4) реєстраційну картку, заповнену за формою, що затверджена спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації;

5) документ про сплату реєстраційного збору в розмірі, визначеному Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців” за проведення державної реєстрації, крім випадків, коли громадська організація звільняється від сплати реєстраційного збору відповідно до закону (подається після прийняття рішення про державну реєстрацію);

6) у разі державної реєстрації громадської організації, засновником (засновниками) якої є юридична особа (юридичні особи) — копію (копії) свідоцтва про державну реєстрацію такої юридичної особи (юридичних осіб);

7) у разі державної реєстрації громадської організації, одним із засновником (засновниками) якої є іноземна юридична особа, крім документів, які передбачені пунктами 1-5 частини першої цієї статті, додатково подається документ про підтвердження реєстрації іноземної

особи в країні її місцезнаходження, зокрема витяг із торговельного, банківського або судового реєстру. Документ про підтвердження реєстрації іноземної юридичної особи в країні її місцезнаходження повинен бути легалізований у встановленому порядку.

3. Для державної реєстрації спілки громадських організацій уповноважений установчими зборами спілки представник подає (надсилає рекомендованим листом) до органу легалізації:

1) протокол установчих зборів, на яких прийнято рішення про утворення спілки громадських організацій, затвердження установчого договору, утворення органів управління, із зазначенням повного списку громадських організацій — засновників громадської організації та списку уповноважених представників цих організацій — учасників установчих зборів;

2) установчий договір спілки громадських організацій у двох примірниках;

3) копії свідоцтв про державну реєстрацію громадських організацій — засновників спілки громадських організацій (документ про підтвердження реєстрації іноземної особи в країні її місцезнаходження – в разі, якщо засновником (засновниками) спілки громадських організацій є іноземна юридична особа);

4) копії статутів громадських організацій — засновників спілки громадських організацій;

5) відомості про склад утворених органів управління спілки громадських організацій і про осіб, які уповноважені представляти спілку громадських організацій у правовідносинах з іншими особами та мають право вчиняти дії від імені спілки громадських організацій без додаткового уповноваження;

6) реєстраційну картку, заповнену за формою, затвердженою спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації;

7) документ про сплату реєстраційного збору за проведення державної реєстрації, крім випадків, коли спілка громадських організацій звільняється від сплати реєстраційного збору відповідно до закону (подається після прийняття рішення про державну реєстрацію).

4. Для державної реєстрації змін до статуту (установчого договору) громадська організація (спілка громадських організацій) подає (надсилає рекомендованим листом) до органу легалізації:

1) протокол засідання вищого керівного органу, уповноваженого вносити зміни до статуту (вищих керівних органів, уповноважених вносити зміни до установчого договору), на якому було прийняте рішення про внесення змін до статуту (установчого договору);

2) оригінал статуту (установчого договору) з відміткою про його державну реєстрацію або документ, що підтверджує внесення плати за публікацію в офіційному друкованому засобі масової інформації повідомлення про втрату оригіналу статуту (установчого договору);

3) два примірники статуту (установчого договору) у новій редакції;

4) свідоцтво про державну реєстрацію громадської організації (спілки громадських організацій), якщо зміни, що вносяться до статуту (установчого договору), стосуються відомостей, зазначених у свідоцтві про державну реєстрацію;

5) реєстраційну картку, заповнену за формою, затвердженою спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації;

6) документ про сплату реєстраційного збору за проведення державної реєстрації змін до статуту (установчого договору), крім випадків, коли спілка громадських організацій звільняється від сплати реєстраційного збору відповідно до закону (подається після прийняття рішення про державну реєстрацію змін).

5. Орган легалізації протягом десяти робочих днів з дати надходження документів, зазначених у частинах другій — четвертій цієї статті, проводить правову експертизу документів та приймає рішення про державну реєстрацію або відмову в державній реєстрації громадської організації (спілки громадських організацій), державну реєстрацію або відмову в державній реєстрації змін до статуту (установчого договору). Орган легалізації може перевірити дотримання вимог статуту (установчого договору) щодо порядку внесення змін до статуту (установчого договору). Орган легалізації за заявою особи, яка подала документи, може продовжити строк розгляду документів, але не більше ніж на десять робочих днів, для виправлення помилок або неточностей в документах, які не є порушенням законодавства, та/або подання документів у повному обсязі.

6. У разі відсутності підстав для відмови у державній реєстрації орган легалізації приймає рішення про державну реєстрацію громадської організації (спілки громадських організацій), вносить до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців відомості про зареєстровану юридичну особу, видає свідоцтво про державну реєстрацію в порядку, передбаченому Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців”, та один примірник статуту (установчого договору) з відміткою органу легалізації про проведення державної реєстрації юридичної особи.

7. У разі відсутності підстав для відмови у державній реєстрації змін до статуту (установчого договору) орган легалізації приймає рішення про державну реєстрацію змін до статуту громадської організації (установчого договору), видає один примірник статуту (установчого договору) з

відміткою органу легалізації про проведення державної реєстрації. У разі внесення змін до статуту (установчого договору), які стосуються відомостей, зазначених у свідоцтві про державну реєстрацію, орган легалізації видає також нове свідоцтво про державну реєстрацію громадської організації (спілки громадських організацій).

8. За наявності підстав для відмови у державній реєстрації громадської організації (спілки громадських організацій), змін до статуту (установчого договору) орган легалізації протягом строку, визначеного частиною п'ятою цієї статті, приймає рішення про відмову у реєстрації. Таке рішення повинне містити вичерпні підстави для відмови. Не пізніше наступного робочого дня після дня прийняття рішення про відмову в державній реєстрації орган легалізації письмово повідомляє про це засновників (громадську організацію, спілку громадських організацій) та надсилає копію прийнятого рішення.

9. Орган легалізації заносить відомості (зміни до відомостей) про громадські організації (спілки громадських організацій), легалізовані шляхом державної реєстрації, до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців у порядку, визначеному Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців” та цим Законом.

10. Внесення змін до відомостей про громадську організацію (спілку громадських організацій), що стосуються зміни місцезнаходження її органу управління, здійснюється на підставі відомостей, що подаються (надсилаються рекомендованим листом) до органу легалізації за місцезнаходженням її реєстраційної справи, яку державному реєстратору за новим місцезнаходженням юридичної особи має бути надіслано вже після проведення державної реєстрації змін. До цих відомостей додається оригінал свідоцтва про державну реєстрацію громадської організації (спілки громадських організацій) або документ, що підтверджує внесення плати за публікацію в офіційному друкованому засобі масової інформації повідомлення про втрату оригіналу свідоцтва про державну реєстрацію.

11. Орган легалізації протягом десяти робочих днів з дати надходження документів, зазначених у частині десятій цієї статті, заносить відомості про нове місцезнаходження органу управління громадської організації (спілки громадських організацій) до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців та видає нове свідоцтво про державну реєстрацію в порядку, передбаченому Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців”, із зміненими відомостями про місцезнаходження органу управління громадської організації (спілки громадських організацій).

12. Внесення змін до відомостей про склад органів управління громадської організації (спілки громадських організацій) та про осіб, які уповноважені представляти громадську організацію (спілку громадських

організацій) у правовідносинах з іншими особами та мають право вчиняти дії від імені громадської організації (спілки громадських організацій) без додаткового уповноваження, здійснюється на підставі відповідних відомостей, що подаються (надсилаються рекомендованим листом) до органу легалізації. До цих відомостей додається протокол засідання вищого керівного органу громадської організації (спілки громадських організацій), на якому було прийнято рішення про зміну складу зазначених органів управління та осіб.

13. Орган легалізації протягом десяти робочих днів з дати надходження документів, зазначених у частині дванадцятій цієї статті, заносить відомості про новий склад органів управління громадської організації (спілки громадських організацій) та про осіб, які уповноважені представляти громадську організацію (спілку громадських організацій) у правовідносинах з іншими особами та мають право вчиняти дії від імені громадської організації (спілки громадських організацій) без додаткового уповноваження, до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців в порядку, передбаченому Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців”. Орган легалізації може перевірити дотримання вимог статуту (установчого договору) щодо порядку формування органів управління та обрання (призначення) зазначених осіб.

Стаття 15. Легалізація громадських організацій шляхом повідомлення про заснування

1. Для легалізації громадських організацій шляхом повідомлення про заснування засновники або уповноважені ними представники подають органу легалізації (надсилають рекомендованим листом) письмове повідомлення про заснування за встановленою Міністерством юстиції України формою, підписане не менш як трьома засновниками громадської організації (не менш як двома — для спілки громадських організацій) або її уповноваженими представниками.

2. У письмовому повідомленні про заснування громадської організації (спілки громадських організацій) зазначається:

- 1) найменування;
- 2) мета та завдання діяльності;
- 3) дата затвердження положення (установчого договору) і назва органу управління;
- 4) місцезнаходження органу управління.

Підписи у повідомленні повинні бути нотаріально засвідчені.

3. Письмове повідомлення про заснування громадської організації (спілки громадських організацій) подається до органу легалізації за

місцезнаходженням органу управління або місцем проживання одного із засновників.

4. Орган легалізації протягом п'яти робочих днів з дати надходження повідомлення про заснування проводить його правову експертизу на предмет дотримання вимог статті 36 Конституції України, а також статей 2 і 9 цього Закону. Орган легалізації за заявою особи, яка подала документи, може продовжити строк розгляду документів, але не більше ніж на п'ять робочих днів, для виправлення помилок або неточностей в документах, які не є порушенням законодавства.

5. У разі відсутності підстав для відмови орган легалізації в межах визначеного частиною четвертою цієї статті строку не пізніше наступного робочого дня з дати прийняття рішення письмово повідомляє засновників громадської організації (спілки громадських організацій) про легалізацію громадської організації (спілки громадських організацій) та занесення відомостей про громадську організацію (спілку громадських організацій), легалізовану шляхом повідомлення про заснування, до Облікового реєстру громадських організацій.

6. За наявності підстав для відмови у легалізації орган легалізації в межах визначеного частиною четвертою цієї статті строку не пізніше наступного робочого дня з дати прийняття рішення письмово повідомляє про це засновників та надсилає копію прийнятого рішення.

7. Громадські організації (спілки громадських організацій), які легалізовані шляхом повідомлення про заснування, не є юридичними особами.

8. Громадські організації (спілки громадських організацій), які легалізовані шляхом повідомлення про заснування, для отримання статусу юридичної особи можуть звернутись до органу легалізації для проведення процедури державної реєстрації. Державна реєстрація такої громадської організації (спілки громадських організацій) здійснюється у порядку, визначеному статтею 14 цього Закону.

Стаття 16. Легалізація філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації шляхом акредитації

1. Легалізація філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації здійснюється шляхом акредитації Міністерством юстиції України у порядку, встановленому цією статтею, якщо міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, не передбачають інше.

2. Для акредитації філій, представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні уповноважена особа (особи) подає до Міністерства юстиції України (надсилає рекомендованим листом):

1) заяву про акредитацію, зразок якої затверджується Міністерством юстиції України;

2) копію документа уповноваженого органу іншої держави, що підтверджує легалізацію громадської (неурядової) організації;

3) копію установчих документів іноземної громадської (неурядової) організації;

4) рішення уповноваженого органу іноземної громадської (неурядової) організації про утворення філії або представництва в Україні та призначення їх керівника;

5) положення про філію або представництво, якщо воно передбачено рішенням про утворення філії або представництва;

6) довіреність на ім'я керівника філії або представництва, оформлену відповідно до законодавства держави, в якій вона видана;

7) відомості про інших осіб, уповноважених вчиняти юридичні дії від імені філії або представництва (у разі наявності таких);

8) документ, що підтверджує внесення плати за проведення акредитації у розмірі, що дорівнює реєстраційному збору, визначеному Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців” для реєстрації юридичних осіб (подається після прийняття рішення про акредитацію).

Документи, зазначені у пунктах 2 — 7 частини другої цієї статті, повинні бути перекладені державною мовою та легалізовані в установленому порядку, якщо міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, не передбачають інше.

3. Міністерство юстиції України протягом двадцяти робочих днів з дати надходження зазначених у частині другій цієї статті документів проводить їх правову експертизу.

4. За результатами правової експертизи Міністерством юстиції України приймається рішення про акредитацію або про відмову в акредитації філії чи представництва іноземної громадської (неурядової) організації. Міністерство юстиції України в межах визначеного частиною третьою цієї статті строку не пізніше наступного робочого дня з дати прийняття рішення письмово повідомляє про прийняте рішення заявника.

5. Філії або представництва іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні вважаються легалізованими з дня їх акредитації Міністерством юстиції України. Свідоцтво про акредитацію філій та представництв іноземної громадської (неурядової) організації надається представнику іноземної громадської (неурядової) організації. Зразок свідоцтва про акредитацію філій та представництв іноземної громадської (неурядової) організації затверджується Міністерством юстиції України.

6. Міністерство юстиції України включає відомості про акредитацію філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації до Облікового реєстру громадських організацій.

7. Протягом трьох робочих днів після включення відомостей про акредитацію філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації до Облікового реєстру громадських організацій орган легалізації повідомляє про це відповідні органи статистики, державної податкової служби, фонд соціального страхування, Пенсійний фонд України.

Стаття 17. Відмова у легалізації громадських організацій

1. У легалізації громадських організацій може бути відмовлено у разі:

1) наявності підстав для відмови у проведенні державної реєстрації юридичної особи, передбачених Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців” (крім легалізації шляхом повідомлення про заснування громадської організації, спілки громадських організацій та акредитації філії або представництва іноземної (неурядової) громадської організації);

2) наявності підстав, визначених статтею 2 цього Закону;

3) порушення вимог статті 9, частини дев'ятої статті 13, частини другої статті 15, абзацу десятого частини другої статті 16 цього Закону;

4) подання документів не у повному обсязі та/або залишення неточностей і помилок у документах після закінчення строків, визначених частиною п'ятою статті 14, частиною четвертою статті 15 цього Закону.

2. Відмова у легалізації громадських організацій з інших підстав не допускається.

3. Рішення про відмову у легалізації повинне містити обґрунтування такої відмови з посиланням на норми закону, а також порядок його оскарження.

4. Після усунення причин, що були підставою для прийняття рішення про відмову в легалізації, заявник може повторно звернутися до органу легалізації в загальному порядку.

Стаття 18. Обліковий реєстр громадських організацій

1. Міністерство юстиції України веде Обліковий реєстр громадських організацій.

2. Обліковий реєстр громадських організацій створюється з метою забезпечення державних органів, органів місцевого самоврядування, громадян та юридичних осіб достовірною інформацією про громадські організації, спілки громадських організацій, філії та представництва

іноземних громадських (неурядових) організацій, легалізованих в Україні, відповідно до цього Закону. Інформація Облікового реєстру громадських організацій є відкритою для ознайомлення і розміщується на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України.

3. До Облікового реєстру громадських організацій заносяться відомості про громадські організації, легалізовані в порядку, визначеному цим Законом, та інші громадські організації, порядок утворення і діяльності яких регулюється спеціальними законами, а також про філії та представництва іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні.

4. Ведення Облікового реєстру громадських організацій, включення відомостей про громадські організації, що занесені до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців та до Облікового реєстру громадських організацій, здійснюються у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. Обліковий реєстр громадських організацій ведеться на електронних носіях відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави.

Стаття 19. Порядок отримання громадськими організаціями статусу “всеукраїнська” та відмови від нього

1. Громадська організація, легалізована шляхом державної реєстрації, у порядку, передбаченому цим Законом, може отримати статус “всеукраїнська”, якщо вона має територіальні підрозділи у більшості адміністративно-територіальних одиниць України, зазначених у частині другій статті 133 Конституції України.

2. Для отримання статусу “всеукраїнська” громадська організація подає до Міністерства юстиції України:

1) заяву органу управління громадської організації про надання громадській організації статусу “всеукраїнська” за встановленою Міністерством юстиції України формою;

2) витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців про наявність територіальних підрозділів громадської організації у більшості адміністративно-територіальних одиниць, зазначених у частині другій статті 133 Конституції України.

3. Міністерство юстиції України протягом десяти робочих днів з дати надходження документів, зазначених у частині другій цієї статті, приймає рішення про надання громадській організації статусу “всеукраїнська” або про відмову у наданні такого статусу.

4. У разі відсутності підстав для відмови у наданні громадській організації статусу “всеукраїнська” Міністерство юстиції України вносить

відповідний запис до Облікового реєстру громадських організацій та письмово повідомляє громадську організацію про надання статусу “всеукраїнська”.

5. Громадська організація може відмовитися від статусу “всеукраїнська”. З цією метою громадська організація подає до Міністерства юстиції України заяву, зразок якої затверджується Міністерством юстиції України.

Міністерство юстиції України не пізніше як на п'ятий робочий день після надходження заяви вносить відповідний запис до Облікового реєстру громадських організацій.

6. У разі встановлення Міністерством юстиції України в порядку, визначеному статтею 26 цього Закону, наявності у громадської організації меншої кількості територіальних підрозділів, ніж передбачено пунктом 2 частини другої цієї статті, Міністерство юстиції України письмово пропонує громадській організації у місячний строк утворити територіальні підрозділи у кількості, необхідній для збереження статусу “всеукраїнська”.

Якщо у зазначений строк громадська організація не повідомляє Міністерству юстиції України у порядку, встановленому частиною другою цієї статті, про утворення необхідної кількості територіальних підрозділів, Міністерство юстиції України приймає рішення про втрату громадською організацією статусу “всеукраїнська” та вносить відповідний запис до Облікового реєстру громадських організацій.

7. Плата за надання громадській організації статусу “всеукраїнська”, за відмову від такого статусу чи його втрату не справляється.

Стаття 20. Припинення громадських організацій

1. Громадська організація може бути припинена шляхом саморозпуску, примусового розпуску.

2. Припинення громадської організації здійснюється:

1) на підставі рішення органу, уповноваженого на це відповідним установчим документом (саморозпуск);

2) на підставі рішення суду відповідно до статті 30 цього Закону (примусовий розпуск).

3. Припинення зареєстрованої громадської організації проводиться відповідно до Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців”.

4. Зареєстрована громадська організація є такою, що припинилася, з дати внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи.

5. У разі припинення зареєстрованої громадської організації її майно після погашення вимог кредиторів передається ліквідаційною комісією (ліквідатором тощо) іншим громадським організаціям. Якщо такі громадські організації не визначено або якщо вони не прийняли майно в установленому законодавством порядку, таке майно переходить у власність держави.

6. Громадська організація, легалізована шляхом повідомлення про заснування, припиняється після подання засновниками або уповноваженим представником (надсилання рекомендованим листом) до органу легалізації заяви про припинення діяльності за формою, встановленою Міністерством юстиції України.

7. У разі виявлення органом легалізації при здійсненні державного контролю у порядку, визначеному статтею 26 цього Закону, факту відсутності протягом більш як трьох років діяльності громадської організації, легалізованої шляхом повідомлення, орган легалізації оголошує таку громадську організацію припиненою шляхом публікації відповідного повідомлення у друкованих засобах масової інформації.

Орган легалізації протягом десяти робочих днів з дати публікації повідомлення про припинення громадської організації виключає з Облікового реєстру громадських організацій відомості про легалізацію такої громадської організації.

Стаття 21. Припинення акредитації філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації

1. Підставами для припинення акредитації філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації є:

1) закінчення строку діяльності філії або представництва, якщо такий строк визначений у заяві про акредитацію, поданій до Міністерства юстиції України;

2) рішення уповноваженого органу іноземної громадської (неурядової) організації про припинення діяльності філії або представництва в Україні;

3) наявність офіційного підтвердження припинення іноземної громадської (неурядової) організації, філія або представництво якої легалізована в Україні;

4) вчинення дій, передбачених статтею 2 цього Закону;

5) продовження протиправної діяльності протягом шести місяців після застосування попередження та тимчасової заборони;

6) неподання протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;

7) провадження діяльності, що заборонена законом.

2. Рішення про припинення акредитації філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації приймає:

з підстав, зазначених у пунктах 1 — 3 частини першої цієї статті, — орган легалізації;

з підстав, зазначених у пунктах 4 — 7 частини першої цієї статті, — суд за позовом органу легалізації.

3. Орган легалізації протягом десяти робочих днів після отримання рішення про припинення акредитації філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації виключає з Облікового реєстру громадських організацій відомості про акредитацію відповідної філії або представництва. Філія або представництво іноземної громадської (неурядової) організації вважається припиненою з моменту внесення відповідного запису до Облікового реєстру громадських організацій.

4. Орган легалізації протягом трьох робочих днів після виключення з Облікового реєстру громадських організацій відомостей про акредитацію філії або представництва іноземної громадської (неурядової) організації повідомляє про це відповідні органи державної статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування.

РОЗДІЛ IV. ПРАВА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Стаття 22. Права громадських організацій

1. Громадські організації мають право:

- 1) представляти і захищати права та законні інтереси осіб;
- 2) проводити мирні заходи;
- 3) надавати ідейну, організаційну та майнову підтримку іншим громадським організаціям, надавати допомогу в їх утворенні;
- 4) звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів та інших юридичних осіб;
- 5) одержувати від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів інформацію, необхідну для виконання статутних завдань і цілей;
- 6) брати участь у розробленні проектів рішень та нормативно-правових актів, що приймаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування;

7) делегувати своїх представників до складу консультативно-дорадчих органів, що утворюються при органах державної влади та органах місцевого самоврядування;

8) проводити громадську експертизу діяльності органів виконавчої влади;

9) вільно поширювати інформацію про діяльність громадських організацій, що не суперечить Конституції України, статті 2 цього Закону;

10) реалізовувати інші права відповідно до своїх установчих документів.

2. З метою виконання статутних завдань та цілей зареєстровані громадські організації можуть засновувати підприємства, установи та організації.

3. Громадські організації мають право укладати між собою договори про співробітництво і взаємодопомогу.

4. Права філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій визначаються установчим документом відповідної організації або положенням про філію чи представництво (якщо воно передбачене установчим документом організації).

5. Громадські організації, легалізовані шляхом повідомлення про заснування, можуть бути учасниками цивільно-правових відносин відповідно до цивільного законодавства.

Стаття 23. Власність громадських організацій

1. Громадські організації, легалізовані шляхом державної реєстрації, акредитовані філії та представництва іноземних громадських (неурядових) організацій мають право володіти, користуватися та розпоряджатися майном, одержаним на підставах, не заборонених законом, для виконання їх статутних завдань і цілей, виступати учасником цивільно-правових відносин.

Стаття 24. Господарська діяльність громадських організацій

1. З метою виконання статутних завдань і цілей зареєстровані громадські організації можуть здійснювати господарську діяльність без мети отримання прибутку.

2. Громадські організації зобов'язані здійснювати первинний (оперативний) та бухгалтерський облік результатів своєї роботи, складати статистичну інформацію, а також подавати відповідно до вимог закону фінансову, податкову звітність та статистичну інформацію про свою господарську діяльність.

РОЗДІЛ V. ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 25. Засади взаємовідносин громадських організацій з органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування в установленому законом порядку сприяють громадським організаціям, філіям та представництвом іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні, у реалізації їх прав і законних інтересів.

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування можуть у межах повноважень та у спосіб, визначений законом, залучати громадські організації до виконання замовлень для державних та місцевих потреб.

3. Громадські організації, які одержують фінансування, матеріальну допомогу з державного та місцевих бюджетів, зобов'язані подавати звіти про цільове використання коштів і матеріальних цінностей органам, що їх надавали, в порядку, визначеному законом.

4. Контроль за використанням громадськими організаціями коштів, отриманих з державного та місцевих бюджетів, здійснюється у порядку, встановленому законом.

5. Незаконне втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у діяльність громадських організацій, так само, як і незаконне втручання громадських організацій у діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, а також у діяльність інших громадських організацій, забороняється.

Стаття 26. Державний контроль за діяльністю громадських організацій, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні

1. Держава здійснює контроль за діяльністю громадських організацій, філій та представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні, через органи легалізації, правоохоронні, фінансові органи та органи контрольно-ревізійної служби, органи державної податкової служби, а також спеціально уповноважені центральні органи виконавчої влади в частині використання коштів фінансової підтримки з Державного бюджету України на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

2. Контрольні повноваження легалізуючого органу реалізуються:

під час державної реєстрації змін до статуту (установчого договору), опрацювання інформації про зміни у складі керівних органів;

шляхом здійснення планових перевірок;

шляхом здійснення позапланових перевірок у разі коли до органу легалізації надійшла скарга від особи або інформація від органів державної влади, в тому числі правоохоронних органів, та органів місцевого самоврядування про порушення громадською організацією, філією та представництвом іноземної громадської (неурядової) організації в Україні, законодавства про громадські організації.

Порядок здійснення легалізуючим органом планових та позапланових перевірок затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Представники легалізуючого органу під час здійснення контрольних повноважень мають право бути присутніми на заходах, що проводяться громадськими організаціями, філіями та представництвами іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні, вимагати необхідні документи, одержувати пояснення.

4. Рішення органів державної влади щодо здійснення державного контролю можуть бути оскаржені до суду в порядку, встановленому законом.

Стаття 27. Відповідальність за порушення законодавства про громадські організації

1. Особи, які порушують законодавство про громадські організації, несуть відповідальність, передбачену законом.

2. За порушення цього Закону до громадських організацій, філій, представництв іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні можуть бути застосовані такі стягнення:

- 1) попередження;
- 2) тимчасова заборона (зупинення) окремих видів або всієї діяльності громадської організації;
- 3) примусовий розпуск громадської організації.

Стаття 28. Попередження

1. При вчиненні громадською організацією, філією, представництвом іноземної громадської (неурядової) організації в Україні порушення законодавства про громадські організації, яке не тягне за собою обов'язкового застосування іншого виду стягнення, передбаченого цим Законом, відповідний орган легалізації виносить громадській організації, філії, представництву іноземної громадської (неурядової) організації в Україні письмове попередження.

Стаття 29. Тимчасова заборона (зупинення) окремих видів або всієї діяльності

1. У разі продовження протиправної діяльності або вчинення повторного порушення законодавства про громадські організації протягом шести місяців після застосування попередження суд за позовом органу легалізації може прийняти рішення про тимчасову заборону (зупинення) окремих видів або всієї діяльності громадської організації, філії, представництва іноземної громадської (неурядової) організації в Україні на строк до шести місяців.

2. При усуненні причин, що стали підставою для тимчасової заборони, за клопотанням громадської організації, філії, представництва іноземної громадської (неурядової) організації в Україні її діяльність може бути відновлена судом.

Стаття 30. Примусовий розпуск

1. Підставами для прийняття рішення про примусовий розпуск громадських організацій, спілок громадських організацій, а також філій, представництв іноземних громадських (неурядових) організації в Україні є:

- 1) вчинення дій, передбачених статтею 2 цього Закону;
- 2) провадження громадською організацією, спілкою громадських організацій, філією, представництвом іноземної громадської (неурядової) організації в Україні діяльності, що заборонена законом;
- 3) неподання зареєстрованими громадською організацією, спілкою громадських організацій, акредитованими філіями, представництвами іноземних громадських (неурядових) організації в Україні протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;
- 4) інші підстави, передбачені законом.

2. Рішення про примусовий розпуск громадської організації, спілки громадських організацій, філії, представництва іноземної громадської (неурядової) організації в Україні приймає суд за позовом органу легалізації.

3. Протягом двадцяти робочих днів після набрання рішенням суду про примусовий розпуск громадської організації законної сили, орган легалізації заносить відповідний запис до Облікового реєстру громадських організацій та Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців в порядку, передбаченому Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців”.

4. Питання щодо майна примусово розпущеної громадської організації вирішується в порядку, визначеному статтею 20 цього Закону.

РОЗДІЛ VI. МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Стаття 31. Міжнародні зв'язки

1. Громадські організації, спілки громадських організацій відповідно до своїх установчих документів можуть бути засновниками та/або членами іноземних або міжнародних громадських (неурядових) організацій, підтримувати міжнародні зв'язки, а також брати участь у здійсненні заходів, що не заборонені законодавством України і не суперечать меті та завданням діяльності громадських організацій, спілок громадських організацій.

2. Громадські організації, спілки громадських організацій відповідно до своїх установчих документів можуть підтримувати міжнародні зв'язки з іноземними та міжнародними громадськими (неурядовими) організаціями, провадити діяльність на території іноземних держав відповідно до законодавства відповідних держав, а також брати участь у здійсненні спільних заходів, що не заборонені законодавством України і не суперечать меті та завданням діяльності громадських організацій, спілок громадських організацій.

РОЗДІЛ VII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через дев'ять місяців з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про об'єднання громадян” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 34, ст. 504; 1993 р., № 46, ст. 427; 1998 р., № 10, ст. 36; 1999 р., № 26, ст. 220; 2001 р., № 44, ст. 232; 2003 р., № 27, ст. 209, № 30, ст. 247; 2005 р., № 11, ст. 205, № 51, ст. 550; 2006 р., № 26, ст. 215; 2008 р., № 25, ст. 240).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) в Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35 - 37, ст. 446):

в пункті 1 частини четвертої статті 50 слова “об'єднання громадян” замінити словами “громадської організації”;

в пункті 5 частини другої статті 162 слова “об'єднання громадян” замінити словами “громадської організації”;

в пункті 2 частини другої статті 256 після слова “діяльності” слова “об'єднання громадян” замінити словами “громадської організації”;

2) у Законі України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 21, ст. 252; 1994 р., № 45, ст. 406; 2003 р., № 37, ст. 300):

у частині другій статті 3 слова “в особі їх республіканських органів” замінити словами «які мають статус всеукраїнських»;

у частині другій статті 8 слово “республіканських” виключити та після слів «організацій інвалідів» доповнити словами «які мають статус всеукраїнських»;

в частині другій статті 15 слова “місцеві органи” замінити словами “територіальні підрозділи”;

3) у частині другій статті 24 Закону України “Про захист прав споживачів” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 30, ст. 379) слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

4) у частині другій статті 17 Закону України “Про наукову і науково-технічну діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 12, ст. 165; 1999 р., № 2-3, ст. 20) слова “об’єднання громадян” замінити словами “громадські організації”;

5) у Законі України “Про фізичну культуру і спорт” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст. 80; 1999 р., № 34, ст. 271; 2000 р., № 13, ст. 101; 2005 р., № 11, ст. 204):

у частині третій статті 33, частині другій статті 34 та частині другій статті 36⁷ слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

частини третю та четверту статті 34 виключити;

у частині шостій статті 34, абзаці шостому статті 36¹ слова “місцевих осередків” замінити словами “територіальних підрозділів”;

абзац другий статті 36¹ викласти в такій редакції:

“отримання нею статусу всеукраїнської”;

частину третю статті 36⁷ виключити;

у частині першій статті 36⁸ слова “місцеві осередки у більшості її областей” замінити словами “територіальні підрозділи у більшості її областей, в Автономній Республіці Крим, у містах Києві та Севастополі”;

6) у частині другій статті 28 Закону України “Про туризм” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 31, ст. 241; 2004 р., № 13, ст. 180) слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

7) у підпункті 7 пункту “б” частини першої статті 38 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2000 р., № 9, ст. 67; 2001 р., № 32, ст. 172; 2003 р., № 24, ст. 159, № 45, ст. 360; 2004 р., № 19, ст. 259, № 23, ст. 323; 2007 р., № 15, ст. 194, № 20, ст. 282) слова “місцевих об’єднань громадян” виключити;

8) в абзаці “б” підпункту 7.11.1 пункту 7.11 статті 7 Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 2003 р., № 12, ст. 88) слова “місцевими осередками” замінити словами “територіальними підрозділами”, а слова “Про об’єднання громадян” – словами “Про громадські організації”;

9) у частині п’ятій статті 10 Закону України “Про видавничу справу” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 32, ст. 206) слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

10) в абзаці одинадцятому статті 13 Закону України “Про благодійництво та благодійні організації” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 46, ст. 292) слова “Законом України “Про об’єднання громадян” замінити словами “Кабінетом Міністрів України”;

11) у статті 11 Закону України “Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 40-41, ст. 249) слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

12) в Законі України “Про молодіжні та дитячі громадські організації” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 1, ст. 2):

у статті 1, частині першій статей 6 і 7 слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

в частині першій статті 4 цифру “15” замінити цифрою “14”;

частину четверту статті 6 виключити;

13) у частинах першій і третій статті 4 Закону України “Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст. 397) слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

14) у частині третій статті 3 Закону України “Про жертви нацистських переслідувань” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 24, ст. 182) слова “об’єднання громадян” замінити словами “громадські організації”;

15) у статті 3, частині першій статті 4, статті 13 Закону України “Про організації роботодавців” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 32, ст. 171) слова “Про об’єднання громадян” замінити словами “Про громадські організації”;

16) у частині другій статті 26 Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251) слова “об’єднання громадян” замінити словами “громадські організації”;

17) в абзаці першому частини п’ятої статті 24 Закону України “Про кредитні спілки” (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15,

ст. 101) слова "об'єднання громадян" замінити словами "громадські організації";

18) у Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31 - 32, ст. 263; 2005 р., № 16, ст. 257, ст. 259, № 32, ст. 421; 2006 р., № 1, ст. 11, № 26, ст. 210, № 27, ст. 234, № 37, ст. 310):

1) у частині першій статті 1:

абзац другий доповнити словами ", територіальні підрозділи громадської організації";

в абзаці третьому слова "цього Закону" замінити словом "закону";

2) частину четверту статті 3 викласти у такій редакції:

"4. Міністерство юстиції України та його територіальні органи проводять державну реєстрацію громадських організацій, благодійних організацій, політичних партій, творчих спілок, адвокатських об'єднань, торгово-промислових палат, легалізацію професійних спілок та їх об'єднань відповідно до цього Закону, з урахуванням вимог законів, якими визначені особливості їх державної реєстрації.";

3) у статті 4:

в частині четвертій після слів "Відокремлені підрозділи юридичної особи" доповнити словами ", а також громадські організації, легалізовані шляхом повідомлення про їх заснування";

в частині п'ятій після слів "Представництва, філії іноземних компаній в Україні" доповнити словами ", а також іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні";

4) у статті 5:

доповнити частину першу після слів "Державна реєстрація юридичних осіб" словами і цифрою "(крім юридичних осіб, зазначених у частині четвертій статті 3 цього Закону)";

5) доповнити статтею 6¹ такого змісту:

"Стаття 6¹. Державний реєстратор Міністерства юстиції України

1. Державний реєстратор Міністерства юстиції виконує дії, передбачені частиною першою статті 6 цього Закону щодо громадських організацій, професійних спілок та їх об'єднань, благодійних організацій, політичних партій, творчих спілок, адвокатських об'єднань, торгово-промислових палат.

2. Міністерство юстиції України спільно із спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації визначає кваліфікаційні вимоги до осіб, що призначаються на посаду державних реєстраторів Міністерства юстиції України, вимоги до організаційного та матеріально-технічного забезпечення їх роботи.

3. Державні реєстратори Міністерства юстиції України підпорядковуються відповідно керівнику структурного підрозділу Міністерства юстиції, керівнику його територіального органу.

4. Державний реєстратор Міністерства юстиції України має посвідчення державного реєстратора та власну печатку.

5. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення роботи державного реєстратора Міністерства юстиції України здійснюють відповідно Міністерство юстиції України та його територіальні органи.

6. Методологічне та інформаційне забезпечення діяльності державного реєстратора Міністерства юстиції України здійснює спеціально уповноважений орган з питань державної реєстрації.";

6) у статті 7:

абзац дванадцятий частини другої виключити;

7) частину шістнадцяту статті 9 викласти у такій редакції:

"16. Порядок забезпечення бланками свідоцтва про державну реєстрацію юридичних осіб, виписки, витягу, довідки, зазначених у частині четвертій статті 3 цього Закону, встановлюється спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації.";

8) частину четверту статті 10 викласти в такій редакції:

"4. Кошти, одержані як реєстраційний збір за державну реєстрацію, проведену відповідно до статті 6 цього Закону, зараховуються до місцевого бюджету за місцезнаходженням юридичної особи або місцем проживання фізичної особи – підприємця, а за державну реєстрацію, проведену відповідно до статті 6¹ цього Закону, до державного бюджету.";

9) у статті 17:

в частині першій після слів "фізичну особу - підприємця" доповнити словами ", а також про громадську організацію, легалізовану шляхом повідомлення про її заснування", а слова "юридичними особами" виключити;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості щодо громадської організації, легалізованої шляхом повідомлення про заснування:

повне найменування громадської організації та скорочене у разі його наявності;

організаційно – правова форма;

місцезнаходження громадської організації;

перелік засновників громадської організації, у тому числі ім'я, місце проживання, ідентифікаційний номер фізичної особи – платника податків, якщо засновник – фізична особа; найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо засновник – юридична особа;

дата та номер запису про внесення відомостей про громадську організацію;

підстави для відмови у внесенні відомостей про громадську організацію;

дата та номер запису про скасування відомостей про громадську організацію, підстава для його внесення;

місце проведення запису про внесення відомостей про громадську організацію, а також місце проведення інших реєстраційних дій, передбачених цим Законом;

місцезнаходження реєстраційної справи;

дані про видачу виписок, витягів, довідок з Єдиного державного реєстру;

прізвище, ім'я та по батькові посадової особи, що внесла до Єдиного державного реєстру запис про громадську організацію, внесла зміни до цього запису або внесла запис про скасування відомостей про громадську організацію;

дата передачі реєстраційної справи до державної архівної установи, адреса її знаходження;

інша додаткова інформація про здійснення зв'язку з громадською організацією.";

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

10) абзац четвертий частини другої статті 38 доповнити словами "(крім юридичних осіб, зареєстрованих відповідно до частини четвертої статті 3 цього Закону)";

19) у частині другій статті 28 Закону України "Про туризм" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 13, ст. 180) слова "Про об'єднання громадян" замінити словами "Про громадські організації";

20) у частині першій статті 26 Закону України "Про оцінку земель" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229) слова "об'єднання громадян" замінити словами "громадські організації";

21) у статті 8 Закону України "Про соціальний захист дітей війни" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 4, ст. 94) слова "реєстрація та" виключити, слова "об'єднання громадян" замінити словами "громадські організації", а слова "місцевих осередків" – словами "територіальних підрозділів";

22) у частині першій статті 18 Закону України "Про телебачення і радіомовлення" (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 18, ст. 197) слова "Про об'єднання громадян" замінити словами "Про громадські організації".

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти і забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити занесення до Облікового реєстру громадських організацій відомостей про громадські організації, легалізовані до набрання чинності цим Законом.

5. Громадські організації, спілки громадських організацій, філії та представництва іноземних громадських (неурядових) організацій в Україні, які зареєстровані до набрання чинності цим Законом протягом двох років від дня набрання чинності цим Законом повинні привести свої установчі документи у відповідність із цим Законом. При цьому реєстраційний збір за реєстрацію змін до установчих документів громадських організацій, спілок громадських організацій протягом зазначеного строку не стягується.